Medjay a Morálka

Šachovnica

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
Stanislav Hoferek	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2026)	Stanislav Hoferek

O knihe

Prvá dramatická hra z Greenie knižnice sleduje osudy Medjaya a Morálky. Jednoduchý príbeh je zameraný na kontrast medzi divočinou a čímkoľvek, čo sa dá považovať za civilizáciu. A práve šach kombinuje hru a premýšľanie so životom, ktorý sa s nikým nehrá a kde je často nemožné dlho premýšľať.

Podobne ako v poviedkach, aj tu je dôležitá hlavná dvojica a všetko, čo vedia. Alebo síce zatiaľ nevedia, ale sú ochotní sa naučiť. Samozrejme sa to bez humoru nezaobíde. Ani bez zombíkov. A ani bez narážok na to, že Morálka žiadnemu dobrému či zlému hráčovi ruku nepodá.

Medjay a Morálka
Šachovnica
Stanislav Hoferek

Obraz 1: Pred mestom

Medjay a Morálka sa nachádzajú pred mestom. Všímajú si nápis. Pred hranicami mesta je horúčava a bezvetrie.

Medjay: Pozri, tu sa bude niečo diať. Sedemnásteho.

Morálka: Sedemnásteho? A to je kedy?

Medjay (pokrčí plecami): A viem ja?

Morálka: Dnu bude niekto vedieť, koľkého je.

Medjay (so smiechom): Teraz si to celé rozlúskla. Môj život má znovu svoju cenu a už teraz vidím všetky tie krajšie zajtrajšky.

Morálka: Len či to nebolo včera.

Medjay (zarazene): Musíš všetko pokaziť?

Obraz 2: Tabuľa

Medjay a Morálka dôkladne skúmajú tabuľu. Text je úhľadný, vidno že si dal niekto záležať.

Morálka: Šachový turnaj? V tom sú aj turnaje?

Medjay: Môžu byť. Prečo nie? Keď môže byť strieľanie do plechoviek, prečo by nemohol byť turnaj v šachu?

Morálka: Myslela som to tak, že či je naozaj toľko hráčov šachu. Nikdy som nenašla nikoho, kto to vie hrať. Alebo aspoň chce vedieť.

Medjay: Ja to viem hrať. Ale hrať to a hrať to dobre je DOSŤ veľký rozdiel.

Morálka: Tak si môžeme zahrať my dvaja.

Medjay: Ak sa nikto neprihlási, tak máme prvé a druhé miesto. To by nebolo zlé. Necháš ma vyhrať?

Morálka: Ale určite bude viac hráčov ako my dvaja.

Medjay: Ak by sa ale ten tretí so štvrtým nejako pozabíjali, alebo by sa premenili na zombie... tak by sme to mali jednoduchšie. Alebo ak by zhodou okolností prišli o ruky.

Morálka: Medjay!

Medjay: Čo je?

Morálka: Ja som to naposledy hrala ešte s rukami.

Medjay (so smiechom): A vieš, že aj ja?

Obraz 3: Prihlásenie

Muž kontroluje prichádzajúcich. Sedí za stolom a má pri sebe pero a niekoľko papierov. Sedí na nie úplne dobrej stoličke, ktorá sa kýve, pretože má jednu nohu kratšiu ako ostatné.

Muž (znudene): Čitateľne napíšte svoje meno, pridajte vlastnoručný podpis.

Medjay: Môže byť staroveká umelecká prezývka?

Muž: To je čo?

Medjay: Ale nič. Je to len šesť písmen. Tak a máme to.

Muž: Teraz vy, slečna.

Morálka: Rada sa zapíšem, len je tu malý problém.

Muž: Aký? Aký problém?

Morálka: Asi to nebude úplne čitateľné. Ale skúsim to.

Medjay: Môžem ťa skúsiť podpísať ja.

Muž: To by bolo proti pravidlám.

Medjay: Tak ľavou rukou.

Muž: Musí byť čitateľný text a vlastnoručný podpis. To je také náročné?

Morálka: Áno.

Medjay: Môže byť vlastnonožný podpis?

Muž: Ty si nejaký klaun alebo čo?

Medjay: Ochranca zraniteľných, príležitostný šachista a som tu z odborov. Mám na starosti konflikty medzi striktnými pravidlami a ľudským, prozákazníckym prístupom, hlavne pokiaľ ide o ženy so zníženým počtom končatín.

Muž: Nič také nie je.

Medjay (tajomne): Chceli sme, aby si to ľudia mysleli.

Muž: Tak čo navrhuješ?

Medjay: Právne by bolo najlepšie, keby ju zapísal niekto, kto sa nezúčastní turnaja, neusiluje o víťazstvo alebo je člen organizátorskej skupiny. Prípadne niekto z inej krajiny, ako je záujemca o turnaj.

Muž: Dobre, zapíšem ju. Meno?

Morálka: Morálka.

Muž: Skutočné meno.

Medjay: Volá sa Morálka. Chceli jej dať prezývku Vasilija, ale pre konflikt záujmov sa to zmenilo.

Muž: Píšem Vasilija.

Medjay: Hlavne nezabudnúť prehlasované U, dve bodky nad Z a písanie sprava doľava.

Morálka: Len mi prosím napíšte Morálka. Ďakujem vám.

Muž: Na toho chlapa si dávaj pozor. Je divný.

Obraz 4: Pred prvou partiou

Morálka ľahko nachádza svoje miesto na tabuli a si sadá k šachovnici. Na jej prekvapenie veľmi dobre pozná súpera. Sadá si na pohodlnú stoličku. Figúry sú zatiaľ v škatuli, nikto ich pekne nepoukladal.

Morálka: To sme dopadli. Hneď v prvom kole ideme do seba.

Medjay: Výborne. Tak to máš asi prvý bod.

Morálka: Ale však ty vieš dobre hrať, alebo nie? Si sčítaný.

Medjay: Viem, ako vyzerá kráľ. Takže je to kráľovská hra. A ja viem, kde začať.

Morálka: Tak začni ukladať figúry.

Medjay: Zase ja? Furt všetko ja. Ty ani rukou nepohneš.

Morálka: Znovu začínaš?

Medjay: Samozrejme, že začínam. A nauč ma to dobre, aby som mal v druhom kole šancu.

Morálka: Takže ty si sa prihlásil na šachový turnaj a nevieš hrať šach?

Medjay: Už som povedal, že viem, ako vyzerá kráľ. Ešte musím zistiť, čo dokáže. A potom musím zistiť, ako vyzerajú všetky tie ostatné figúrky, čo dokážu a nejako zvíťaziť.

Morálka: Ty by si mal mať čierne.

Medjay: Ale ja chcem mať biele.

Morálka: Na tabuli píše, že som prvý hráč a mám mať biele.

Medjay: To sme to dopracovali. Dvaja rasisti. Ani jeden nechce tých… viac opečených.

Morálka: Figúry sú rovnaké.

Medjay: Ale biele sú lepšie. Inak by si ich chcela ty.

Morálka: Mne by to bolo jedno, to len tabuľa hovorí, že mám mať biele.

Medjay: Máme tu rasistickú tabuľku. Do západu slnka je po nej. A keďže je z dreva, môže ľahko sčernať, stačí trochu benzínu.

Morálka: Nevyhrážaj sa tabuli a normálne ukladaj tie figúry. A nie takto. Normálne do dvoch radov.

Medjay: Takže nielen, že mám tých čiernych, ešte budú čakať v rade ako na porážku. To je teda spravodlivosť.

Morálka: Začni pešiakmi.

Medjay: To poznám. Najskôr pešiaci. Prvá línia. Mäsomlynček. Z polovice je to vyhladzovanie, z druhej polovice štatistika.

Morálka: Vidíš, ako dobre ti to ide. Teraz toho kráľa. Na Éčko.

Medjay: Aké éčko?

Morálka: To je názov toho stĺpca. Daj bieleho i čierneho kráľa na tento stĺpec.

Medjay: Éčko. Ja by som to nazval nejako inak. Napríklad... neviem. Poludník? Rovnobežka? A čo ak môj kráľ chce byť na inom políčku? Čo ak chce v skutočnosti vytvoriť anarchiu?

Morálka: Kráľ, čo chce anarchiu?

Medjay: Je čierny, obklopený pešiakmi niekde zo Senegalu a rozhodol sa na základe nových skutočností zahodiť staré poriadky.

Morálka: Pozri sa, tu to máš aj napísané. A, B, C, D, E, F, G, H. Jedno je vľavo, jedno je vpravo.

Medjay: Vpravo alebo vľavo odo mňa?

Morálka: Len sa pozri na toto. Daj sem a sem kráľa. A hneď vedľa kráľovnú.

Medjay: Kráľovná nemá čo robiť na bojisku. Tá by mala romanticky čakať, kedy sa vráti kráľ, aj s tromi šípmi v hrudi.

Morálka (už otrávene): Tak inak. Postav ich v tomto poradí. Veža, jazdec, strelec, kráľovná a kráľ, potom znovu strelec, jazdec a veža.

Medjay: Nie je divné, že je strelec väčší ako veža?

Morálka: To aj kráľ.

Medjay: Ale kráľ má mať autoritu. Ale čo strelec? Ten by mal byť na veži. Takto. Tu ho postavím. Na celú vežu sa zmestí len jeden strelec. Kto toto vymyslel?

Morálka: Čo si to zase vytvoril?

Medjay: A ja viem? Nejakú Godzillu. Ako sa pohybuje s Godzillou?

Morálka: Kráľovná sa pohybuje tak, ako veža i ako strelec.

Medjay: Takže kráľovná je dobré zviera. Mohla sa vykašlať na kráľa a zobrať si Godzillu. A potom bude 8 malých Godziliek. V mojom prípade čiernych.

Morálka: Tak dosť. Hrajme.

Medjay: Kto je na rade?

Morálka: Ja.

Medjay: Tak pohni figúrou.

Obraz 5: Partia

Medjay a Morálka po dlhých diskusiách o rozmiestnení figúrok začínajú hrať. Morálka má samozrejme nevýhodu, že nevie so svojimi figúrami priamo pohybovať. Chýbajú jej na to ruky. Jej prvý ťah je pešiakom, ale chytenie do zubov je veľmi nešťastné a hneď niekoľko jej figúr padá.

Morálka: Takto to nepôjde.

Medjay: Dobre, napravím to. Len mi povedz, ktorým chceš ísť kam.

Morálka: To je od teba pekné.

Medjay: Ty povieš, ja pohnem, chyby v preklade sa občas stávajú.

Morálka: Pešiak na E4.

Medjay: A kúzelné slovíčko?

Morálka: Prosím pešiaka na E4.

Medjay: A ktorého? Máš ich osem. Všetci sú neopálení, v jednej línii. Tento naľavo si dáva siestu, tí dvaja v strede kafíčko. Nikam sa im nechce. Dám niekoho z tých napravo?

Morálka: Pešiak z políčka E2 na políčko E4.

Medjay: To je náročné.

Morálka: Prečo?

Medjay: Pretože ťa budem musieť celú partiu počúvať. Nielen kývať hlavou. Na to nie som zvyknutý.

Morálka: Tak posunieš toho pešiaka?

Medjay: A má na to... odvahu? Doklady? Poistenie? Motiváciu?

Morálka: Všetko má. Ťahaj.

Dvojica sa strieda, ťah po ťahu. Nehrá sa na čas, nie sú tu žiadne hodiny. Zisťuje sa, že na celom turnaji je presne osem hráčov. Čoraz viac z nich po dohraní prichádza k partii, kde muž ťahá za obidve strany.

Medjay: Toto je dobré?

Morálka: Možno áno. Ale pochybujem. Ideš kráľom dopredu, kým s niektorými figúrami si ešte nepohol.

Medjay: Aj šachovnica potrebuje svojho vodcu. Niekoho, kto sa nebojí a vedie útok. Hádam nemyslíš, že si napustí vaňu, kým budú jeho pešiaci padať.

Morálka: Rob ako uznáš za vhodné.

Medjay: Verím si.

Partia pomaly končí. Morálka diktuje ťahy a Medjay ich vykonáva. Následne ťahá za seba, ale pre ostatných dobre vidno, že často ide o nie veľmi dobré ťahy.

Morálka: Veža na C8. Šach-mat.

Medjay: Podal by som ti ruku, ale... vlastne ja ti ju podať môžem. Tak a prosím, tu máš moju ruku.

Morálka: Bod pre mňa. Asi sme hrali najdlhšie.

Obraz 6: Medjayove partie

Medjay hrá na ďalších stoloch a s ďalšími figúrami. Jeho skóre sa však nemení. Odohráva rýchlo, ťahá bez dlhého premýšľania. Postupne stráca figúry a jeho pozícia sa rozpadá. Na konci kola vždy pozerá ostatných. Predovšetkým tých, s ktorými ešte nehral.

Medjay: Toto je predposledná partia, však?

Žena: Veru. Mám to zatiaľ vyvážené. Raz sa darí a raz nie.

Medjay: U mňa sú to samé prehry. Dlho som to nehral. Ani ma to až tak veľmi nebaví.

Žena: Ukáž, čo dokážeš.

Medjay: Tak poďme na to. Som zvedavý, ako dopadnú ostatní. Vsadil som na toho černocha, že túto partiu vyhrá.

Žena: Je najlepší.

Medjay: S ním som ešte nehral. Tak som zvedavý, kto staví na neho a kto na mňa.

Len čo to Medjay povedal, potiahol pešiakom tak nešťastne, že prišiel o vežu. Tak ako predtým, aj teraz sa jeho pozícia začína rúcať. Stále viac stupňovaný tlak prechádza cez jeho obranu. Výsledkom je najrýchlejšia prehra v turnaji.

Obraz 7: Morálkine partie

Morálka má šach rada. Ukazuje sa však, že na to veľké či naopak maličké turnaje nie je veľmi dobrá. Snaží sa, kryje svojich pešiakov, útočí, ale často prehráva v koncovke o jedného či dvoch pešiakov. Nerobí chyby, neťahá zbytočné ťahy, ale za bielych i za čiernych stretáva o niečo lepších hráčov. Šampión, Radel, je plný istoty, verí si, ale nechvastá sa.

Jedna z jej partii však vyniká. Rýchla prehra, proti najlepšiemu hráčovi. Každý si na neho stavil. S výnimkou Medjaya.

Morálka (pýta sa so záujmom): Ako si ma tak rýchlo porazil?

Radel: Nepoznáš zahájenia.

Morálka: Viem, že sa chodí týmto pešiakom.

Radel: Preto som dal niečo celkom iné a hneď si bola stratená.

Morálka: Asi som len s jedným bodom.

Radel: Raz to bude lepšie. Len sa neboj. Ja si asi odnesiem všetky body.

Obraz 8: Pred záverečným kolom

Ak je niečo zaujímavé na tomto turnaji, tak je to jednoznačne stávkovanie.

Medjay: Stavím posledné kolo na seba.

Kým zapisovateľ stávku zapisuje, všetci sa dávajú na stávkovanie, ale na opačnú stranu. Každý dáva stávku, že vyhrá najlepší hráč, ktorý má plný počet bodov. Každý okrem Morálky.

Morálka: Myslíš, že môžeš vyhrať?

Medjay: Ja viem, že vyhrám.

Morálka: Ale on je najlepší a ty hráš príšerne.

Medjay: Aj tak si myslím, že to vyhrám, Ale nemusíš stávkovať. Stav na tú ženu, že prehrá.

Morálka: Myslím, že by si vôbec nemal stávkovať. Ja to nerobím. Som z toho zhnusená.

Medjay: Nevadí. Jedna ku šiestim, to znie zaujímavo. Budeme bohatí.

Morálka: Ale najskôr musíš vyhrať.

Obraz 9: Záverečné kolo

Morálkina partia nikoho priveľmi nezaujíma. Aj keď sa snaží vyhrať, postupne prehráva a vzdáva partiu. Dobre vie, že sa to už nedá vyhrať alebo remizovať. Ponáhľa sa k stolu, kde práve hrá Medjay. Odohraných je niekoľko ťahov. Medjay sa usmieva, jeho protivník nie.

Morálka: Vyhráš to?

Medjay: Uvidíme.

Pre všetkých je to zaujímavý pohľad. Najslabší šachista stojí s majstrom úplne vyrovnane. Nepotí sa, len sa usmieva. Na dobre premyslené ťahy súpera reaguje okamžite.

Medjay: Chýba tu niečo na meranie času.

Rozhodca: Hodiny nemáme. Keby sme aj mali, nemôžeme ich dať na jedinú partiu.

Medjay: To nevadí. Len sa bojím, že tu zaspím. A súperov kôň má akúsi úzkosť. Je úplne na okraji šachovnice a nie je tam šťastný. Nemá veľa miesta na cválanie.

Rozhodca s úsmevom prikyvuje, ale nechce sa vôbec miešať do partie. Partia pokračuje. Na jednej strane sú majstrove ťahy, na druhej strane okamžité reakcie od Medjaya a množstvo jeho vtípkov.

Medjay: Tá veža tam stojí tak sama. Musí jej byť smutno. Príšerné miesto. Ja by som na to nevydal stavebné povolenie. A čo tá kráľovná? Uteká, stále len uteká. Je akási nesvoja. Môže zabehnúť maratón, ale stále sa nedostane dosť blízko na to, aby urobila nejaké škody.

Radel: Môžeš do toho menej kecať?

Medjay: Nemôžem. Keby som prestal, tak by som priveľmi rozmýšľal, čo urobím s výhrou za tvoje porazenie.

Radel: Turnaj nemáš ako vyhrať.

Medjay: Turnaj nie. Len jednu stávku. Jedinú. Ja som skromný človek.

Radel: Neporazíš ma.

Medjay: Uvidíme. A tu máš šach koníkom.

Radel: Tvojho koníka sa nebojím.

Medjay: Dobre, tu je ďalší. A šach-mat.

Radel: Čože? To nie je mat.

Medjay: Kráľ sa nemôže pohnúť, nemáš toho koňa ako vyhodiť a prekryť koňa je tak trochu problém.

Radel: Však ti to zoberiem tu dámou.

Medjay: Tou, ktorá sa nemôže pohnúť? Dobrá partia, snažil si sa.

Radel (nahnevane): Takže ty si výborný šachista, ale hral si tu hlupáka?

Medjay: Takže som výborný šachista, som bohatý a s jedným bodom. Rovnako ako moja žena. Ale vzájomný zápas ide k jej prospechu. Takže ty si prvý, ja posledný a všetci by mali byť šťastní.

Radel: Na teba si treba dávať pozor.

Medjay: Ale je to dobrá hra. Som zvedavý, akú sa naučím zajtra.

Obraz 10: Po poslednej partii

Morálka si prezerá finálne výsledky. Dobre vidí, kto je na akom mieste. A ona je skutočne na predposlednom. Napriek tomu je šťastná.

Morálka: Mne si mohol povedať, že to vieš hrať tak dobre.

Medjay: Dobre si ma to naučila.

Morálka (nedôverčivo): Ja ale neverím, že si sa to naučil dnes a už si porazil majstra.

Medjay: Učil som sa každou hrou. Každou partiou. Vždy som hľadal najlepší i najhorší ťah. Nerobil som úmyselne ani jedno z toho, aspoň väčšinou. Nechcel som vzbudiť podozrenie.

Morálka (zamyslene a prekvapene): To si na toto všetko myslel?

Medjay: Každý má iné myslenie. Ale keď nad tým dobre uvažujem, naozaj dobre hral len ten posledný. Zvyšok možno sú šachisti, ale často len potiahnu to najlepšie, čo nájdu. Často nehľadajú dosť dlho a dosť hlboko.

Morálka: Ako môžeš tak rýchlo ťahať?

Medjay: Pozerám sa na to, kým sú na ťahu oni. Jednoducho to vidím. Ich možnosti. A čo je dôležité, po krátkom čase prestanú dávať pozor.

Morálka: Dáš si so mnou odvetu?

Medjay: S niekým iným áno, ale s tebou nie.

Morálka: So mnou nie? Prečo nie?

Medjay: Nemôžem byť vo všetkom lepší ako ty. Je to také vždy a už je to naozaj dosť otravné.

Morálka: Ako si mohol toto povedať?

Medjay: Normálne. Otvoril som ústa.

Morálka: Ale ty nemôžeš hovoriť, že si vo všetkom lepší ako ja.

Medjay: A preto som posledný. A bohatý. Kam vyrazíme?

Obraz 11: Bughouse výzva

Kým sa dvojica pripravuje na odchod, prichádza k ním šampión turnaja, ktorý získal najviac bodov. Pozýva Medjaya na voľnú hru, dvaja proti dvom. Tzv. Bughouse alebo Holanďan.

Radel: Skôr ako pôjdete, poďte si zahrať ešte bughouse. Bude to sranda.

Morálka: Čo to je?

Radel: To je taký špeciálny šach. Hrajú to dvaja proti dvom. Na tímy.

Medjay: V tom bude nejaký háčik. Lebo ak by to bolo len dvaja na dvoch, tak by tam nič špeciálne nebolo.

Radel: V tíme sú dvaja. Jeden má biele figúry, druhý biele. Keď sa jednému podarí získať nepriateľovu figúru, vie ju posunúť svojmu spoluhráčovi a ten ju môže dať do svojej partie.

Medjay: Dať? Vo význame vložiť? Len tak, hocikde si pridá dámu?

Radel: V tom je tá sranda. A ak potrebuješ dámu, ale získaš len strelca, tak improvizuješ.

Medjay: Takže veľa improvizácie a ak je jeden z hráčov slabší, získa menej figúr pre súpera a ten druhý je tak vo veľkej nevýhode. Chápem to správne?

Radel (so smiechom): Mám pocit, že to chápeš až priveľmi správne.

Medjay: Jeden to vie druhému poriadne pokaziť. Stačí neúmyselne. Hneď z toho budú nervy. Ja som za. Morálka, ideme?

Morálka: Poďme.

Obraz 12: Rozostavenie

Medjay nenápadne niečo šepká Morálke. Tá bude hrať, zatiaľ čo bude Medjay hýbať jej figúrami. Hra pre štyroch je tak s piatimi hráčmi. Morálka, Radel a ešte dvaja. Z protivníkov sú zrazu spojenci. Trojica ide trochu ďalej od ostatných, aby mohli dobre prebrať svoje taktické možnosti.

Morálka: Toto má byť plán?

Medjay: To je dobrý plán.

Radel: Na čom ste sa to vlastne dohodli?

Medjay: Ja mám plán, že budem hýbať figúrkami. Ale vymyslel som, čo by mohla robiť Morálka.

Radel: Hrať čo najlepšie?

Medjay: Pôvodne som myslel, že by mala hrať pasívne. Cez silnú obranu. Zakopať sa. Ale to je presne to, čo budú očakávať.

Radel: Podľa mňa nemá zmysel premýšľať nad týmto. Môžu hrať čokoľvek. Nech sa premyslí hocičo, za pár ťahov to môže byť úplne prehádzané.

Medjay: Preto mám vtipný nápad. Morálka by mala robiť presný opak. Meniť čo najviac sa dá. Dávať ti čo najviac figúr. A teda ak bude na jej strane čo najmenej figúr, bude stačiť, aby si ty všetky tie figúry vkladal lepšie ako tvoj súper.

Radel: Dobre, poďme na to. Ale nemyslím si, že to bude fungovať. Oni s tým majú viac skúseností ako Morálka. Ľahko zahrajú niečo, čo nebude čakať. A možno dostane mat oveľa rýchlejšie, ako dokážem ja niečo urobiť.

Morálka: Medjay, poď to hrať radšej ty.

Medjay: Ja? Prečo?

Morálka: Je od teba pekné, že chceš aby som hrala ja. Ale bez rúk mi to nepôjde tak dobre. A aj s rukami si lepší ako ja. Rýchlejšie sa naučíš niečo nové.

Medjay: Taká mladá a tak naivná. Ty sa to možno naučíš rýchlejšie ako ja. Však sme to nehrali ešte, ani jeden z nás.

Morálka (dobrosrdečne a s úsmevom): To je v poriadku, budem sa len pozerať. A držať palce.

Medjay: Rozmýšľam, čím mi chceš držať tie palce.

Morálka (nahnevane): Medjay!

Medjay: Áno?

Morálka: Poď hrať ty!

Obraz 13: Dvaja na dvoch

Radel a Medjay pripravujú figúry. Proti nim sa stavajú dvaja zohratí hráči.

Medjay: Chceš biele alebo čierne?

Radel: Mne je to jedno.

Medjay: Tak ja budem čierny. Budem taký malý rasista, keď poviem, že to má biely ľahšie.

Radel: Ideme tak, ako sme sa dohodli?

Medjay: My sme sa na niečom dohodli? To bolo s Morálkou. A ja budem hrať amorálne. Ani ty nebudeš vedieť, čo môžeš očakávať.

Radel: Ešte si to nehral. Tak uvidíme.

Medjay: Klasický šach som hral prvýkrát dnes. Aspoň oficiálne.

Radel: Tak ber čierne. A začíname!

Hra je okamžite v plnom prúde. Len niekoľko ťahov a už lietajú voľné figúry medzi hráčmi. Medjay hrá maximálne agresívne, vymieňa čo sa len dá, sype figúry svojmu spoluhráčovi v ohromnom tempe. Radel hrá tiež útočne a snaží sa ukladať figúry, ktoré mu dáva Medjay, čo najlepšie. Aj za cenu, že o ne rýchlo príde.

Radel: Vežu. Vežu!

Medjay: Len jednu? Zmena plánu.

Radel: Akého plánu?

Medjay: Pôvodne som ti chcel dať tieto dve, ale keď inak nedáš.

Radel: Môžu byť aj dve!

Medjay: Výborne. Tu máš pešiaka.

Radel: To nie je veža.

Medjay: Dáš na predposledné pole a bude z neho čo len chceš.

Radel: Tam má vežu.

Medjay: Tak tu máš aj ty jednu vežičku.

Radel: Díky. Tu máš... pešiaka.

Medjay: Tu máš ďalšiu vežu.

Radel: K tej si sa ako dostal?

Medjay: Len tak, behám po rohoch a zbieram čo sa dá. Nepáčila sa mi, dal som ju na trestnú lavicu.

Radel: Trestnú lavicu?

Medjay: K tebe.

Morálka so zatajeným dychom sleduje hru. Medjay svojimi neustálymi komentami zabáva všetkých, vrátane protihráčov. Tí pomaly prechádzajú zo sústredenej hry na čisté zúfalstvo.

Medjay: Tu máš dámu.

Radel: Dúfam, že si svoju nestratil.

Medjay: To vieš, že hej. Ale nepáčila sa mi. Pôsobila priveľmi drevene.

Radel: Nemal si im dať dámu.

Medjay: Počuj, čo keby si dal aj ty mne niečo?

Radel: Tu máš pešiaka.

Medjay: Fajn, tak a máme hotovo. Mat tromi pešiakmi.

Všetci sa pozerajú na Medjayovu partiu. On má troch pešiakov a kráľa, jeho protivník už okrem kráľa nemá vôbec nič.

Radel: Pekná hra.

Medjay: U teba to vyzerá ako vo veľkomeste, u nás by ešte aj jeleň umrel na samotu.

Radel: To je krása tejto hry.

Medjay: A vieš o tom, že keby si mi niekedy poslal niečo hodnotné, tak by som nebol donútený zmatovať tromi pešiakmi?

Radel: Ale no tak.

Medjay: Ty šachuješ, ja beriem, všetci sú spokojní. S výnimkou týchto dvoch, ktorí pôsobia veľmi nespokojne.

Obraz 14: Epilóg

Medjay a Morálka opúšťajú miesto a idú za ďalším dobrodružstvom, cez málo preskúmanú divočinu. Prechádzajú cez oblasti, ktoré sú čoraz vzdialenejšie civilizácii. Vietor silno fúka a nesú si so sebou zásoby.

Morálka: Som veľmi rada, že sme sa toho zúčastnili.

Medjay: Pekne sme vyhrali. Parádička.

Morálka: Toto som nemyslela. Skôr to, že sme mohli robiť aj niečo iné ako bojovať proti nepriazni osudu a zombie. Mohli sme spoznávať aj tú krásnu časť sveta, ktorá nie je len o pohromách.

Medjay: Preto som dopadol posledný. A ty predposledná.

Morálka: Ty si to nepochopil. Mohli sme sa venovať hrám, niečomu kreatívnemu. Mohli sme si prepnúť mozog na niečo iné.

Medjay: Neboj sa, viem ako to myslíš. A teraz môžeme byť stále prepnutý. Vyrúti sa na nás zombík a ja ho budem môcť odbachnúť až vtedy, keď vlezie na biele políčko.

Morálka: Tu nie sú políčka.

Medjay: Ani zombíci. Ale čo nie je, môže byť. A čo takto urobiť nové šachy? Budú tam zombíci, kultisti, občas nejaký ten snajper.

Morálka: Šach je hra. Stará. O rozmýšľaní.

Medjay: A ja by som urobil novú hru. Nemusíš rozmýšľať, ale tie najlepšie mozgy aj tak chceš. Alebo minimálne tvoje figúry chcú. Zombík na C3, poriadne ťa postíska a zrazu je viac zombíkov ako pred chvíľou. No nebolo by to pekné?

Morálka (zhnusene): Nebolo!

Medjay: Vždy sa niekto staval proti pokroku. Zober si, aké je to pokrokové. Súčasné problémy, na ktoré ťa vie pripraviť hra. Škola hrou.

Morálka: Zombie do šachu nepatria.

Medjay: Rasistka. Nemala by to byť hra? Hra pre všetkých? A ty rovno nájdeš zombíka a povieš mu, že s tebou hrať nemôže. Lebo ty si niečo viac. To sú spôsoby. A už viem, čo na to povieš.

Morálka: Medjay!

Dvojica pokračuje po planinách. Obidvaja si uvedomujú, že zo šachu a zo všetkého ostatného sa dá robiť sranda. Aby ale mohol niekto ďalej žartovať, musí predovšetkým prežiť. A to v drsnom svete s množstvom nebezpečenstiev vôbec nie je jednoduché.